

MRF 2021.95

Vestre Landsrets dom af 26. marts 2021, sag BS-16229/2020-VLR (2. afd.)
(Astrid Bøgh, Henrik Twilhøj og Mathias Staugaard Nielsen (kst.))

A ApS (adv. Bjarne Aarup) mod Planklagenævnet (adv. Eva Daniella Gabris)

Da afslag på lovliggørende dispensation fra lokalplan ikke var påklaget rettidigt, var spørgsmålet om, hvorvidt der var tale om et ulovligt forhold, og om der kunne meddeles dispensation, retskraftigt afgjort under efterfølgende klagesag vedr. påbud om fysisk lovliggørelse.

Sagen omhandlede en ejendom i Vejle Kommune, der var ejet af C ApS. A ApS ved direktør B havde som bruger af ejendommen opsat en LED-skærm/reklameskærm på ejendommens facade. Ejendommen var omfattet af lokalplan 142 fra 1999, hvoraf bl.a. fremgik (pkt. 3.4), at facadeskilte skulle udføres som enkeltstående bogstaver på bygningen, og at skilte ikke måtte have en reflekterende overflade eller gennemlyste skilteflader. Vejle Kommune varslede den 29. maj 2017 påbud efter planlovens § 51 til C ApS om at lovliggøre forholdet ved at fjerne skiltningen, og lovliggørelsespåbuddet blev meddelt til C ApS den 16. juni 2017. B ansøgte herefter om lovliggørende dispensation fra lokalplanen, hvilket kommunen afslog ved afgørelse af 14. august 2017, der blev meddelt C ApS, idet kommunen fortsat ønskede en restriktiv administration af lokalplan 142 omkring lysskilte, herunder særligt LED/digitale skærme. Den 24. august 2017 påklagede A ApS kommunens afgørelser af 16. juni og 14. august 2017 til Planklagenævnet, hvorved det blev klart, at den pågældende LED-skærm tilhørte A ApS som bruger af ejendommen. Kommunen traf derfor den 13. september 2017 ligeledes afgørelse om afslag på dispensation fra lokalplanen i forhold til A ApS, der i al væsentlighed var identisk med afslaget af 14. august 2017. Kommunen meddelte den 22. september 2017 påbud om lovliggørelse af LED-skærmen til A ApS, der i al væsentlighed var identisk med lovliggørelsespåbuddet af 16. juni 2017. Påbuddet blev alene sendt til A ApS' advokat. Den 2. oktober 2017 påklagede A ApS tillige afgørelserne af 13. september og 22. september 2017 til Planklagenævnet. Planklagenævnet bad den 10. oktober 2017 A ApS' advokat oplyse, om A ApS ville oprette i alt fire klagesager, ligesom nævnet oplyste, at A ApS i lyset af Vejle Kommunes nye afgørelser af 13. september og 22. september 2017 kunne vælge at fratage den tidligere klage mod, at klagegebyret i denne sag ville blive tilbagebetalt. På denne foranledning bad A ApS' advokat Vejle

Kommune om at bekræfte, "at det alene er nødvendigt at påklage Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017. Dette er i givet fald udtryk for, at det ikke er nødvendigt at påklage de tre andre afgørelser [...], idet Planklagenævnets afgørelse vedrørende Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017 vil blive lagt til grund for de øvrige afgørelser/partier". Kommunen meddelte, at den var indforstået hermed, hvorefter A ApS over for Planklagenævnet alene fastholdt klagen vedr. lovliggørelsespåbuddet af 22. september 2017.

Den 1. marts 2018 ophævede Planklagenævnet kommunens påbud af 22. september 2017 med henvisning til, at kommunen ikke havde sendt påbuddet direkte til A ApS som bruger af ejendommen, men alene til dennes advokat. Herefter meddelte Vejle Kommune den 29. juni 2018 et nyt lovliggørelsespåbud direkte til A ApS, som i al væsentlighed var identisk med påbuddet af 22. september 2017. Dette påbud blev tillige påklaget af A ApS til Planklagenævnet, der imidlertid den 22. november 2018 afviste klagen. Afvisningen blev begrundet med, at kommunen den 14. august og 13. september 2017 havde truffet afgørelser om, at LED-skærmen var i strid med lokalplanen, og at der ikke kunne meddeles lovliggørende dispensation. Kommunens lovliggørelsespåbud af 29. juni 2018 måtte forstås sådan, at påbuddet var givet på baggrund af afslagene på dispensation, og at kommunen ikke i forbindelse med udstedelse af det nye påbud havde foretaget en ny vurdering af muligheden for at give dispensation fra lokalplanen. Planklagenævnet konstaterede, at afgørelsen af 14. august 2017 var blevet påklaget, men at A ApS havde frataget klagen, mens afgørelsen af 13. september 2017 ikke var blevet påklaget. Da lovliggørelsespåbuddet af 29. juni 2018 måtte anses for en håndhævelse af de to bagvedliggende afgørelser, der stod ved magt, kunne Planklagenævnet alene forholde sig til gyldigheden af påbuddet af 29. juni 2018, men derimod ikke om forholdet var i strid med lokalplanen. Da

klagen alene angik forhold vedrørende de bagvedliggende afgørelser, blev klagen derfor afvist.

A ApS anlagde herefter sag mod Planklagenævnet med påstand om, at nævnets afgørelse af 29. juni 2018 om afvisning af klagen skulle hjemvises til fornyet behandling. Planklagenævnet påstod frifindelse. Byretten fandt, at Vejle Kommune med sine afgørelser af 14. august og 13. september 2017 om afslag på lovliggørende dispensation havde taget stilling til, at forholdet var i strid med lokalplanen. A ApS havde rettidigt påklaget kommunens afgørelser af 14. august, 13. september og 22. september 2017, men A ApS havde efterfølgende over for Planklagenævnet frafaldt/tilbagekaldt klagerne over kommunens afslag på dispensation. Det forhold, at der måtte være en fælles forståelse mellem kommunen og A ApS om betydningen heraf, havde ikke retligt bindende virkning for Planklagenævnet. Byretten bemærkede, at kommunens påbud af 22. september 2017 blev ophævet af Planklagenævnet som følge af en formalitetsmangel, og at den retlige følge heraf ikke var, at alle kommunens tidligere afgørelser samtidig skulle anses ophævet. Det fornyede påbud af 29. juni 2018 var givet til gennemtvungelse af afslaget på lovliggørende dispensation, og kommunen havde ikke foretaget en ny vurdering af, om forholdet var i strid med lokalplanen, eller truffet ny afgørelse om dispensation. Der var derfor intet belæg for, at der løb en ny klagefrist for dispensationsafgørelsen, hvorfor der ikke forelå en rettidig klage herover. Under disse omstændigheder fandt retten det godtgjort, at kommunens afgørelser af 14. august og 13. september 2017 var retskraftige, da Planklagenævnet behandlede klagen over påbuddet af 29.

juni 2018, og at der var gjort endeligt op med, om forholdet var i strid med lokalplanen og lighedsgrundsætningen. En prøvelse af lovligheden og gyldigheden af disse afgørelser var derfor udelukket under en senere sag, og Planklagenævnet havde derfor med rette afvist at behandle klagen over påbuddet, da dette i realiteten ville indebære en prøvelse af kommunens endelige afslag på dispensation. Planklagenævnet blev derfor frifundet.

A ApS ankede dommen til landsretten, der bemærkede, at det fremgik af et brev fra B til Vejle Kommune af 27. juni 2017, at B havde modtaget kommunens (varsel om) påbud af 29. maj 2017, at B ikke var enig i kommunens vurdering af, at LED-skærmen var i strid med lokalplan 142, og at B derfor ønskede at søge om dispensation fra lokalplanen. Ved brev af 13. september 2017 meddelte Vejle Kommune, at dispensationsansøgningen havde været drøftet på Teknisk Udvalgs formandsmøde, og at der på mødet blev truffet afgørelse om ikke at imødekomme ansøgningen, da kommunen fortsat ønskede en restriktiv administration af lokalplan 142 omkring lyskilte. På denne baggrund fandt landsretten som byretten, at Vejle Kommune ved afgørelsen af 13. september 2017 havde taget stilling til, at ophängningen af A ApS' LED-skærm efter kommunens vurdering var i strid med lokalplansbestemmelsen om lysskilte mv., og at ApS ikke kunne have været i tvivl herom. Da landsretten i øvrigt var enig i byrettens begrundelse og resultat, og da det, der var anført for landsretten, ikke kunne føre til en anden vurdering, blev byrettens dom stadfæstet.

Kommentar: Dommen viser, at det af hensyn til en senere domstolsprøvelse og søgsmålsfrist er afgørende, at klageren er meget opmærksom på præcis, hvad der påklages til Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet, særligt i en lovliggørelsessituation, hvor der ofte træffes separate afgørelser vedr. afslag på lovliggørende dispensation hhv. påbud om fysisk lovliggørelse. Landsrettens supplerende begrundelse indikerer dog, at resultatet kunne være blevet et andet, hvis landsretten havde ment, at der havde foreligget en mere kvalificerende undskyldelig vildfarelse hos sagsøgeren. Resultatet i sagen er på linje med f.eks. MAD 2018.204 V og MAD 2012.352 Ø og kan desuden sammenholdes med Højesterets dom af 19. maj 2021 om vandløbsloven (sag BS-27971/2020-HJR). Konsekvensen af de nævnte domme er, at det må anbefales den private, der er utilfreds med en eller flere forvaltningsafgørelser, enten at påklage alle afgørelser ved en bredt formuleret klage eller allerede ved indgivelsen af klage til klagenævnene at antage en advokat med kendskab til retsområdet. Alternativt kan den private gå direkte til domstolene, hvor sammensuriet af mulige begrænsninger af domstolsprøvelsen, der opstår som følge af rekursbehandlingen, langt hen ad vejen vil kunne undgås. I

MAD 2021.95

en situation, som den, A ApS var endt i, er den eneste mulighed for den private for at opnå en prøvelse af spørgsmålet, om der reelt er tale om et ulovligt forhold – noget paradoksalt – at den private undlader at efterkomme lovliggørelsespåbuddet, hvorefter der under en eventuelt efterfølgende straffesag kan ske en præjudiciel prøvelse af dette spørgsmål, uanset om klage- og søgsmålsfrister for afgørelserne er sprunget. Der savnes indtil videre en holdbar løsning på denne uheldige refleksvirkning af forskellen på klage- og søgsmålsfristens betydning i civile sager hhv. straffesager. Se tillige MAD 2008.1867 V, hvor afslag på behandling af VVM-ansøgning begrundet med kontinuitetsbrud efter planlovens § 56 blev afvist prøvet med henvisning til søgsmålsfrist i forhold til indskærpelse efter miljøbeskyttelsesloven, samt kritisk hertil Pagh: TfM 2009.67.

RETTEEN I KOLDING DOM

afsagt den 14. april 2020

Sag BS-16087/2019-KOL

^A ApS
(advokat Bjarne Dalsgaard Aarup)

mod

Planklagenævnet
(advokat Britta Moll Bown)

Denne afgørelse er truffet af dommer Peter Hageman Christensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 5. april 2019, angår, om Planklagenævnet med rette har afvist at realitetsbehandle en klage over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 om lovliggørelse af en LED-skærm opsat på på ejendommen matr.nr.

Vinding By, Vinding, beliggende Adresse , 7100 Vejle.

Sagsøgeren, ^A ApS, har påstået, at sagsøgte, Planklagenævnets, sagsnr. 18/06246 skal hjemvises til fornyet behandling hos Planklagenævnet.

Planklagenævnet har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Ejendommen matr.nr. Vinding By, Vinding, beliggende Adresse ,
7100 Vejle, ejes af C ApS. ^A Aps, ved direktør B

B, er franchisetager og dermed bruger af ejendommen. A ApS har opsat en LED-skærm/reklameskærm på ejendommens facade.

Ejendommen er omfattet af lokalplan 142 fra 1999, hvor der i pkt. 3.4, bl.a. er anført følgende:

"...

Facadeskilte skal udføres som enkeltstående bogstaver på bygningen, og de skal ved størrelse, skrifttype og farve tilpasses bygningens arkitektur.

Der kan opsættes logoer, hvis de er i harmonisk sammenhæng med virksomhedens facadeskiltning. Blændende spots må ikke anvendes.

...

Skilte må ikke have en reflekterende overflade, og de skal udføres, så der ikke forekommer gennemlyste skilteflader. kun skrift og logo må fremtræde gennemlyste, dog uden at blænde.

Lys i skilte skal være stationært. Skilte må ikke være bevægelige.

..."

Den 16. juni 2017 afgav Vejle Kommune påbud om lovliggørelse af LED-skærmen til C ApS, som ejer af ejendommen. I påbuddet var bl.a. anført følgende:

"...

Sagsfremstilling

Vejle Kommune har den 19. maj 2017 konstateret, at der på ovennævnte ejendom er opsat skiltning på facaden vendt mod Fredericiavej, i form af en LED/digital skærm med reklamebudskaber indbygget i en kassettekonstruktion.

På den baggrund har Vejle Kommune ved brev af 29. maj 2017 varslet et påbud om at lovliggøre (fjerne) skiltningen inden 14 dage.

Kommunen har inden fristens udløb ikke modtaget dokumentation fra ejer på fjernelse af skiltningen, og kommunen kan derfor konstatere, at skiltningen ikke er lovliggjort.

Lovgrundlag

Skiltningen vurderes at være i strid med lokalplan 142, afsnit 3.4, hvorefter facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer. Hertil kommer, at skiltning ikke må være i form af gennemlyste skilteflader (kun skrift og logo må lyse).

...

Kommunen, som tilsynsmyndighed, meddeler hermed efter planlovens § 51 påbud om at lovliggøre (fjerne) skiltningen inden 14 dage. Overtrædelse af en lokalplans bestemmelser er strafbart, jf. planlovens § 64, stk. 1, nr. 1.

..."

På grundlag af en anmodning om dispensation fra lokalplanen, der var sendt af ^B, traf Vejle Kommune afgørelse om afslag på dispensation den 14. august 2017. Afslaget blev sendt til ^C ApS, og havde bl.a. følgende indhold:

"...

Vejle Kommune har i forbindelse med et verserende påbud om fjernelse af skiltning i form af en LED/digital skærm på ovennævnte ejendom, modtaget en ansøgning om dispensation til opretholdelse af skiltningen samt ønske om en politisk behandling af sagen.

Ansøgningen om dispensation har den 8. august 2017 været drøftet på Teknisk Udvalgs formandsmøde, hvor der blev truffet afgørelse om ikke at imødekomme ønsket om politisk behandling. Påbuddet opretholdes derfor.

Begrundelse for at der ikke gives dispensation, er at kommunen fortsat ønsker en restriktiv administration af lokalplan 142 omkring lysskilte, herunder særligt LED/digitale skærme. Lokalplanen omfatter hele erhvervsområdet langs indfaldsvejen i Vinding, dvs. fra den ende hvor området møder det åbne land (ved mødet mellem de to indfaldsveje fra Fredericia og Børkop) og til den anden ende ved motorvejsbroen (hvor boligområdet i Vinding begynder). Strækningen er karakteristisk ved at den bl.a. opleves som åben, grøn og fri for LED/digitale skærme o.lign. der virker forstyrrende og drager opmærksomheden med skiftende reklamebudskaber. Kommunen ønsker at fastholde dette indtryk i området hvilket i øvrigt også er hovedformålet med lokalplan 142.

..."

Den 24. august 2017 påklagede advokat Bjarne Aarup på vegne ^A ApS, Vejle Kommunes afgørelser af 16. juni 2017 og 14. august 2017 til Planklagenævnet. Det blev herunder klart, at den pågældende LED-skærm tilhørte ^A ApS, som bruger af ejendommen.

Dette førte til, at Vejle Kommune den 13. september 2017 ligeledes traf afgørelse om afslag på dispensation fra lokalplanen i forhold til ^A ApS, som bruger af ejendommen og ejer af LED-skærmen. Afslaget var indholdsmæssigt i al væsentlighed identisk med det afslag, kommunen havde afgivet den 14. august 2017. I afgørelsen var anført følgende:

"...

Vejle Kommune har i forbindelse med en sag om skiltning i form af en LED/digital skærm på ovennævnte ejendom, modtaget en ansøgning om dispensation til opretholdelse af skiltningen samt ønske om en politisk behandling af sagen.

Ansøgningen om dispensation har den 8. august 2017 været drøftet på Teknisk Udvalgs formandsmøde, hvor der blev truffet afgørelse om ikke at imødekomme ønsket om en politisk behandling og at der ikke skal gives dispensation.

Begrundelse for at der ikke gives dispensation, er at kommunen fortsat ønsker en restriktiv administration af lokalplan 142 omkring lysskilte, herunder særligt LED/digitale skærme. Lokalplanen omfatter hele erhvervsområdet langs indfaldsvejen i Vinding, dvs. fra den ende hvor området møder det åbne land (ved mødet mellem de to indfaldsveje fra Fredericia og Børkop) og til den anden ende ved motorvejsbroen (hvor boligområdet i Vinding begynder). Strækningen er karakteristisk ved at den bl.a. opleves som åben, grøn og fri for LED/digitale skærme o.lign. der virker forstyrrende og drager opmærksomheden med skiftende reklamebudskaber. Kommunen ønsker at fastholde dette indtryk i området hvilket i øvrigt også er hovedformålet med lokalplan 142.

..."

Herefter afgav Vejle Kommune den 22. september 2017 påbud om lovliggørelse af LED-skærmen til ^A ApS, som bruger af ejendommen og ejer af skærmen. I påbuddet, der indholdsmæssigt i al væsentlighed var identiske med påbuddet af 16. juni 2017, var bl.a. anført følgende:

"...

Sagsfremstilling

Vejle Kommune har den 19. maj 2017 konstateret, at der på ovennævnte ejendom er opsat skiltning på facaden vendt mod Fredericiavej, i form af en LED/digital skærm med reklamebudskaber indbygget i en kassettekonstruktion.

På den baggrund har Vejle Kommune ved brev af 6. september 2017 varslet et påbud om at lovliggøre skiltningen inden 14 dage.

Kommunen kunne ved en ny besigtigelse den 21. september konstatere at skiltningen er uændret.

Lovgrundlag

Skiltningen vurderes at være i strid med lokalplan 142, afsnit 3.4, hvorefter facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer. Hertil kommer, at

skiltning ikke må være i form af gennemlyste skilteflader (kun skrift og logo må lyse).

...

Kommunen, som tilsynsmyndighed, meddeler hermed efter planlovens § 51 påbud om at lovliggøre (fjerne) skiltningen inden 14 dage. Overtrædelse af en lokalplans bestemmelser er strafbart, jf. planlovens § 64, stk. 1, nr. 1.

..."

Den 2. oktober 2017 påklagede advokat Bjarne Aarup på vegne ^A ApS, tillige Vejle Kommunes afgørelser af 13. september 2017 og 22. september 2017.

Den 10. oktober 2017 sendte Planklagenævnet en mail til advokat Bjarne Aarup med kopi til Vejle Kommune angående fremgangsmåden i forbindelse med klageprocessen. Mailen havde følgende indhold:

"Planklagenævnet har modtaget din klage (KlageID 205629 / NMK-33-04300) over Vejle Kommunes afgørelse af 16. juni 2017 om påbud om lovliggørelse af skiltning på ejendommen Adresse , 7100 Vejle, og kommunens afgørelse af 14. august 2017 om afslag på dispensation til skiltningen.

Planklagenævnet har desuden modtaget dit brev af 2. oktober 2017, hvor du også påklager Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017 og kommunens påbud af 22. september 2017.

Der skal oprettes særskilte klager for hver afgørelse, der klages over. Det vil sige, at der i dette tilfælde skal oprettes 4 klager til Planklagenævnet, hvis du ønsker at påklage dem alle:

- Klage over påbuddet af 16. juni 2017 rettet mod ejendommens ejer
- Klage over afslaget på dispensation af 14. august 2017 rettet mod ejer af bygningen.
- Klage over afslaget på dispensation af 13. september 2017 rettet mod bruger.
- Klage over påbuddet af 22. september 2017 rettet mod bruger.

Såfremt du ønsker at klage over alle 4 afgørelser, skal du derfor oprette yderligere 3 klager i Klageportalen. I klagerne bedes du henvise til KlageID 205629 / NMK-33-04300 og vedhæfte denne mail af hensyn til beregning af klagefristen.

Klagerne skal oprettes i Klageportalen senest 2 uger fra modtagelsen af denne mail.

Hvis du ønsker at frafalde din gamle klage i lyset af Vejle Kommunes nye afgørelser af 13. september 2017 og 22. september 2017, kan jeg oplyse, at dette skal gøres i Klageportalen. I så fald vil klagegebyret i denne sag blive tilbagebetalt.”

Advokat Bjarne Aarup skrev den 18. oktober 2017 en mail til jurist Laura Nielsen ved Vejle Kommune. I mailen var anført følgende:

”Hej Laura

Under henvisning til vores telefoniske drøftelser skal jeg – i lyset af mail af 10. oktober 2017 fra Nævnenes Hus – anmode dig om at bekræfte, at det alene er nødvendigt at påklage Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017. Dette er i givet fald udtryk for, at det ikke er nødvendigt at påklage de tre andre afgørelser nævnt i mail af 10. oktober 2017 fra Nævnenes Hus, idet Planklagenævnets afgørelse vedrørende Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017 vil blive lagt til grund for de øvrige afgørelser/parter.”

Laura Nielsen svarede på vegne Vejle Kommune samme dag følgende:

”Hej Bjarne

Jeg kan bekræfte, at Vejle Kommune er indforstået med nedenstående.”

Advokat Bjarne Aarup sendte herefter den 18. oktober 2017 et brev til Planklagenævnet med følgende indhold:

”Under henvisning til mail af 10. oktober 2017 fra Nævnenes Hus skal jeg meddele, at ^A ApS og Vejle Kommune er enige om, at det alene er nødvendigt at indgive klage over Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017.

Nærværende klage vedrører derfor alene Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017.

For så vidt angår hændelsesforløbet og klagerens synspunkter, tillader jeg mig at henvise til den tidligere korrespondance, der vedhæftes denne klage.”

Planklagenævnet traf den 1. marts 2018 afgørelse i klagesagen vedrørende Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017. Nævnet ophævede kommunens påbud. I afgørelsen var bl.a. anført følgende:

”...

2.3. Kommunens afgørelse

Vejle Kommune har den 22. september 2017 givet påbud om lovliggørelse af skiltningen på ejendommen i form af LED/digital skærm.

Kommunen har vurderet, at skiltningen er i strid med § 3.4 i lokalplan nr. 142, som fastslår, at facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer. Hertil kommer, at skiltning ikke må være i form af gennemlyste skilteflader, men at kun skrift og logo må lyse.

Påbuddet af 22. september 2017 er stilet til bruger af ejendommen.

...

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 31.

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. lovens § 51, stk. 3. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold. I den konkrete sag har kommunen truffet afgørelse om påbud om fysisk lovliggørelse.

Det er et retligt spørgsmål, om påbuddet er gyldigt og overholder almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, f.eks. lighedsgrundsætningen og proportionalitetsprincippet.

Klageren har i klagen anmodet Planklagenævnet om at tillægge klagen opsættende virkning. Nævnet har besluttet at færdigbehandle sagen i stedet for at træffe delafgørelse om opsættende virkning.

3.2. Vurdering af lovliggørelsespåbuddet

Det påhviler ejeren af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold, jf. planlovens § 63, stk. 1. Hvis det drejer sig om ulovlig brug af en ejendom, påhviler pligten også brugeren. Et sådant lovliggørelsespåbud skal derfor varsles og rettes til både ejeren og brugeren af ejendommen.

Ejer af ejendommen har den 16. juni 2017 modtaget påbud om lovliggørelse af skiltningen, men har ikke påklaget kommunens afgørelse.

Kommunen har oplyst, at påbuddet af 22. september 2017 er stilet til bruger af ejendommen, men er sendt til brugerens advokat.

Ifølge praksis er det ikke tilstrækkeligt at meddele et varsel eller påbud til en repræsentant. Planklagenævnet finder derfor, at kommunen burde have sendt påbuddet direkte til bruger af ejendommen, og kommunen har derfor ikke udstedt

påbuddet af 22. september 2017 til rette adressat ved at sende det til brugerens repræsentant.

Påbuddet lider derfor af en væsentlig mangel, som bevirker, at påbuddet er ugyldigt. Planklagenævnet ophæver på denne baggrund påbuddet.

3.3. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet ophæver Vejle Kommunes afgørelse af 22. september 2017 om påbud om lovliggørelse af LED/digital skærm på ejendommen Adresse , 7100 Vejle.

Planklagenævnet har ikke med denne afgørelse taget stilling til, om der er tale om et forhold, som er i strid med lokalplanen, og om der dermed er den fornødne hjemmel til at meddele påbuddet.

..."

Dette førte til, at Vejle Kommune den 29. juni 2018 afgav påbud om lovliggørelse af LED-skærmen direkte til ^A ApS. I påbuddet, der indholdsmæssigt i al væsentlighed var identisk med påbuddet af 22. september 2017, var bl.a. anført følgende:

"...

Sagsfremstilling

Vejle Kommune har den 19. maj 2017 konstateret, at der på ovennævnte ejendom er opsat skiltning på facaden vendt mod Fredericiavej, i form af en LED/digital skærm med reklamebudskaber indbygget i en kassettekonstruktion.

På den baggrund har Vejle Kommune ved brev af 30. maj 2018 varslet et påbud om at lovliggøre skiltningen inden 14 dage.

Kommunen kunne ved en ny besigtigelse den 28. juni 2018 konstatere at skiltningen er uændret.

Lovgrundlag

Skiltningen vurderes at være i strid med lokalplan 142, afsnit 3.4, hvorefter facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer. Hertil kommer, at skiltning ikke må være i form af gennemlyste skilteflader (kun skrift og logo må lyse).

...

Kommunen, som tilsynsmyndighed, meddeler hermed efter planlovens § 51 påbud om at lovliggøre (fjerne) skiltningen inden 14 dage. Overtrædelse af en lokalplans bestemmelser er strafbart, jf. planlovens § 64, stk. 1, nr. 1.

..."

Den 5. juli 2018 påklagede advokat Bjarne Aarup på vegne ^A ApS, Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 til Planklagenævnet.

Ved afgørelse af 22. november 2018 afviste Planklagenævnet at realitetsbehandle klagen. I afgørelsen var bl.a. følgende anført:

1. Klagen til Planklagenævnet

Brugeren af ejendommen har den 5. juli 2018 klaget til Planklagenævnet over kommunens afgørelse.

I klagen er det anført, at en LED/digital skærm ikke er i strid med lokalplanen, og at kommunens afgørelse er i strid med lighedsgrundsætningen.

2. Sagens oplysninger

2.1. Ejendommen og lokalplanen for området

...

2.2. Forløbet før kommunens afgørelse

Vejle Kommune konstaterede den 19. maj 2017, at der på ejendommens facade var opsat skiltning i form af en LED/digital skærm med reklamebudskaber indbygget i en kassettekonstruktion med indhold, der skifter med fast interval.

Kommunen varslede den 29. maj 2017 påbud om lovliggørelse af skiltningen over for ejeren af ejendommen og gav den 16. juni 2017 påbud om lovliggørelse til ejer af ejendommen.

Kommunen gav den 14. august 2017 ejeren af ejendommen afslag på dispensation fra lokalplanen og opretholdt påbuddet af 16. juni 2017.

Brugeren af ejendommen påklagede den 24. august 2017 afgørelserne af 16. juni 2017 og 14. august 2017 til Planklagenævnet. Kommunen blev i forbindelse med denne klagesag opmærksom på, at brugeren af ejendommen var part i sagen, og kommunen traf efterfølgende afgørelser over for brugeren af ejendommen.

Kommunen varslede den 6. september 2017 påbud om lovliggørelse af skiltningen over for brugeren af ejendommen.

Kommunen gav desuden den 13. september 2017 afslag på ansøgning om dispensation over for brugeren af ejendommen.

Kommunen gav den 22. september 2017 påbud om lovliggørelse af skiltningen. Påbuddet var stilet til brugeren af ejendommen, men alene sendt til brugerens repræsentant.

Brugeren af ejendommen frafaldt den 18. oktober 2017 sin oprindelige klage.

Brugeren af ejendommen påklagede desuden den 18. oktober 2017 kommunens påbud af 22. september 2017. Det fremgik udtrykkeligt af klagen, at klagen alene vedrørte påbuddet af 22. september 2017.

Planklagenævnet ophævede den 1. marts 2018 kommunens afgørelse af 22. september 2017 om påbud om lovliggørelse af skiltning, idet påbuddet alene var meddelt over for brugeres repræsentant. Nævnet tog ikke i afgørelsen stilling til, om forholdet var i strid med lokalplanen, og om kommunen havde hjemmel til påbuddet.

Kommunen varslede den 30. maj 2018 på ny påbud om lovliggørelse af skiltningen og foretog partshøring af brugeren af ejendommen. Varslingen blev sendt til brugeren af ejendommen.

2.3. Kommunens afgørelse

Vejle Kommune har den 29. juni 2018 givet påbud om lovliggørelse af skiltningen på ejendommen.

Der fremgår følgende af afgørelsen:

Skiltningen vurderes at være i strid med lokalplan 142, afsnit 3.4, hvorefter facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer. Hertil kommer, at skiltning ikke må være i form af gennemlyste skilteflader (kun skrift og logo må lyse) og lys i skiltningen skal være stationært.

[...]

Kommunen, som tilsynsmyndighed, meddeler hermed efter planlovens § 51 påbud om at lovliggøre (fjerne) skiltningen inden 14 dage.

2.4. Klagen og bemærkninger til klagen

2.4.1. Korrespondance under klagesagen

I sagen indgår klagen af 5. juli 2018. Klageren har uddybet sin klage i brev af 10. september 2018. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen i brev af 10. august 2018.

Klagen og bemærkningerne er i hovedtræk gengivet nedenfor.

2.4.2. Klagen og klagerens øvrige bemærkninger

Klageren har navnligt gjort gældende, at LED/digitale skærme ikke er i strid med lokalplanen, da LED/digitale skærme ikke var kendte på tidspunktet for lokalplanens vedtagelse i 1999, og da en LED/digital skærm ikke er et skilt.

Klageren har anført, at LED/digitalskærmen er integreret i bygningens facade, at LED/digitalskærmen er stationær, idet skærmens indhold dog kan skifte med et fastsat interval, at en LED/digital skærm ikke er udtryk for en gennemlyst skilteflade, og at LED/digitalskærmen ikke er blændende.

Klageren har anført, at der i området langs Fredericiavej findes en anden langt mere skæmmende og dominerende LED/digital skærm, ligesom Vejle Kommune selv anvender en LED/digital skærm ved en anden stor indfaldsvej til Vejle.

Klageren har anført, at Fredericiavej ikke er karakteristisk ved at være åben, grøn og fri for LED/digitale skærme, da der er placeret en lang række skilte inden for byggelinjen.

Klageren har anført, at klagerens skiltning er langt mere diskret end anden facadeskiltning i området, men at strækningen ved klageren ejendom er en af de grønneste strækninger langs Fredericiavej, samt at klagerens skiltning er væsentlig mere diskret end anden facadeskiltning i område.

2.4.3. Kommunens bemærkninger til klagen

Kommunen har på baggrund af klagen bl.a. oplyst, at det er kommunens vurdering, at skiltningen er i strid med § 3.4 i lokalplan nr. 142, hvoraf det følger, at facadeskilte skal udformes med enkeltstående bogstaver og logoer, at skilte ikke må være i form af gennemlyste skilteflader, kun skrift og logo må lyse, og at lys i skilte skal være stationært.

Kommunen har henvist til, at baggrunden for bestemmelserne er, at andre typer af skilte med f.eks. ikke stationært lys kan virke forstyrrende og drager opmærksomheden med skiftende reklamebudskaber på en strækning, der er karakteristisk ved, at den bl.a. opleves som åben, grøn og fri for LED/digitale skærme.

Kommunen har anført, at den ikke finder det relevant, hvorvidt LED-teknologi var kendt på tidspunktet for lokalplanens tilblivelse, da det ikke er selve teknologien, der er beskrevet i lokalplanen men derimod virkningen/udformningen af skiltene, som skal være med enkeltstående bogstaver og logoer.

Kommunen har oplyst, at der er en igangværende sag vedrørende en anden LED/digital skærm på Adresse og ligeledes vedrørende anden skiltning på

Fredericiavej, samt at kommunens LED/digital skærm er placeret uden for et lokalplanområde og derfor ikke er omfattet af forbud mod visse typer af skiltning, som i nærværende sag.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

3.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. lovens § 51, stk. 3. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold. I den konkrete sag har kommunen truffet afgørelse om påbud om fysisk lovliggørelse.

Det er et retligt spørgsmål, om påbuddet er gyldigt og overholder almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, f.eks. lighedsgrundsætningen.

3.1.2. Klagepunkter i forhold til lokalplanen

Klageren har anført, at LED/digitale skærme ikke er i strid med lokalplanen.

Kommunen traf den 14. august 2017 over for ejeren og den 13. september 2017 over for brugeren afgørelse om, at forholdet var i strid med lokalplanen og gav afslag på dispensation til skiltning i form af en LED/digital skærm.

Planklagenævnet forstår kommunens afgørelse af 29. juni 2018 på den måde, at påbuddet er givet på baggrund af afslagene på dispensation. Nævnet finder ikke, at der med afgørelsen af 29. juni 2018 er truffet en ny afgørelse om afslag på dispensation. Nævnet lægger vægt på, at der alene henvises til bestemmelsen i lokalplanen, og at det ikke fremgår af afgørelsen eller sagen i øvrigt, at kommunen har foretaget en ny vurdering af muligheden for at give dispensation, jf. planlovens § 19.

Afgørelsen af 14. august 2017 blev påklaget, men klagen blev frafaldet. Afgørelsen af 13. september 2017 er ikke blevet påklaget. De to afgørelser står således ved magt.

Det pågældende påbud må således ses som en håndhævelse af de to bagvedliggende afgørelser, der står ved magt. Planklagenævnet kan alene forholde sig til gyldigheden af påbuddet af 29. juni 2018 og kan derfor ikke tage stilling til, om forholdet er i strid med lokalplanen.

3.1.3. Lighedsgrundsætningen

Kommunen skal i forbindelse med sin sagsbehandling overholde almindelige forvaltningsretlige principper, herunder lighedsgrundsætningen.

Som nævnt under afsnit 3.1.2 omhandler denne sag et påbud, som er meddelt på baggrund af tidligere meddelte afslag på dispensation, og nævnet kan alene forholde sig til det udstedte påbud og ikke til de bagvedliggende afgørelser.

I den konkrete sag finder nævnet, at klagepunktet om lighedsgrundsætningen har relation til kommunens bagvedliggende afgørelser, og nævnet kan således heller ikke tage stilling til dette klagepunkt.

3.2. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet afviser at behandle klagen over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 om lovliggørelse af LED/digital skærm på ejendommen Adresse , 7100 Vejle.
..."

Den 10. december 2018 anmodede advokat Bjarne Aarup på vegne ^A ApS, Planklagenævnet om at genoptage sagsbehandlingen med henblik på at træffe en realitetsafgørelse i sagen.

Den 22. marts 2019 traf Planklagenævnet afgørelse om at afvise at genoptage sagsbehandlingen, således nævnets afgørelse af 22. november 2018 stod ved magt. I afgørelsen af 22. marts 2019 var der bl.a. anført følgende:

"...

1. Anmodningen om genoptagelse

Klageren har anmodet om genoptagelse, idet klageren har anført, at Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 er en selvstændig afgørelse, der ikke er en konsekvens af afgørelserne af 14. august 2017 og 13. september 2017. Klagen er nærmere gengivet under afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1. Sagens baggrund og tidligere forløb

Vejle Kommune gav den 16. juni 2017 påbud om lovliggørelse af en LED/digital skærm til ejeren af ejendommen Adresse , 7100 Vejle.

Kommunen gav den 14. august 2017 ejeren af ejendommen afslag på dispensation fra lokalplanen og opretholdt påbuddet af 16. juni 2017.

Kommunen gav desuden den 13. september 2017 afslag på ansøgning om dispensation fra lokalplanen til LED/digital skærm over for brugeren af ejendommen
Adresse , 7100 Vejle.

Kommunen gav den 22. september 2017 brugeren påbud om lovliggørelse af skiltningen.

Ved brev af 2. oktober 2017 klagede klageren i forbindelse med en tidligere klagesag til Planklagenævnet over afgørelsen af 14. august og 13. september 2017.

Planklagenævnet skrev den 10. oktober 2017 til klagerens repræsentant, en advokat, at der skulle oprettes selvstændige klager for hver af de afgørelser, som klageren ønskede at klage over, herunder de to afgørelser om afslag på dispensation af 14. august 2017 og 13. september 2017.

Ved e-mail af 18. oktober 2017 anmodede klagerens repræsentant kommunen om at bekræfte, at det alene var nødvendigt at påklage kommunens påbud af 22. september 2017, idet nævnets afgørelse vedrørende buddet af 22. september 2017 ville blive lagt grund for de øvrige afgørelser/partier. Ved email af 18. oktober 2017 bekræftede kommunen dette.

Brugeren af ejendommen påklagede den 18. oktober 2017 kommunens påbud af 22. september 2017. Det fremgik udtrykkeligt af klagen, at klagen alene vedrørte påbuddet af 22. september 2017.

Planklagenævnet ophævede den 1. marts 2018 kommunens afgørelse af 22. september 2017 om påbud om lovliggørelse af skiltning, idet påbuddet alene var meddelt over for brugerens repræsentant. Nævnet tog ikke i afgørelsen stilling til, om forholdet var i strid med lokalplanen, og om kommunen havde hjemmel til påbuddet.

Vejle Kommune gav den 29. juni 2018 på ny påbud om lovliggørelse af skiltningen på ejendommen til brugeren af ejendommen.

Klageren (brugeren) klagede den 5. juli 2018 over afgørelsen af 29. juni 2018 til Planklagenævnet.

2.2. Planklagenævnets afgørelse af 22. november 2018

Planklagenævnet afviste den 22. november 2018 at behandle klagen over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018, idet klageren ikke havde gjort retlige forhold gældende, som nævnet kunne tage stilling til.

I afgørelsen indgik følgende begrundelse:

...

2.3. Nærmere om anmodningen om genoptagelse

Klageren har anført, at klageren og Vejle Kommune var enige om, at det alene var nødvendigt at indgive en klage over Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017. Det fremgår af klagens bilag 9, at klageren har anmodet kommunen om at bekræfte, at det alene er nødvendigt at påklage Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017, idet Planklagenævnets afgørelse vedrørende Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017 vil blive lagt til grund for de øvrige afgørelser/parter. Hertil har Vejle Kommune svaret, at kommunen er indforstået med det.

Klageren har anført, at Planklagenævnets afgørelse af 1. marts 2018 medfører, at de fire tidligere afgørelser i medfør af mailkorrespondancen med kommunen er ophævet eller uden betydning for Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018.

Klageren har anført, at Vejle Kommunes afgørelser af 14. august 2017 og 13. september 2017 alene vedrører en eventuel dispensation fra lokalplanen, og at det ikke er et retligt spørgsmål, hvorvidt en kommune vil meddele en dispensation eller ej, hvorfor Planklagenævnet burde have afvist en eventuel klage over afgørelserne. Klageren har hertil anført, at Planklagenævnet har afvist at realitetsbehandle afgørelsen af 29. juni 2018 med den begrundelse, at afslagene på dispensation fortsat er gældende, selvom Planklagenævnet ikke tidligere kunne have taget stilling til afslagene på dispensation.

Klageren har anført, at det forhold, at afslagene på dispensation står ved magt, ikke er udtryk for, at påbuddet af 29. juni 2018 om fysisk lovliggørelse er berettiget. Klageren har hertil anført, at det beror på en selvstændig vurdering, hvorvidt der er hjemmel for påbuddet i lokalplanen, og hvorvidt påbuddet er i overensstemmelse med de dommerskabte retsgrundsætninger, og at dette er retlige spørgsmål undergivet Planklagenævnets kompetence, som derfor skal realitetsbehandles uanset om der er givet afslag på dispensation eller ej.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, om en sag skal genoptages, hvis en part beder om det. Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen, har nævnet pligt til at genoptage sagen og vurdere den på ny. Nævnet kan også have pligt til at genoptage en sag og vurdere den på ny, hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at nævnet er forpligtet til at genoptage en sag, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse

Klageren har gjort gældende, at Planklagenævnet skal genoptage sagsbehandlingen med henblik på en realitetsafgørelse, da nævnet bl.a. er forpligtet til at efterprøve, om der er hjemmel til påbuddet. Klageren er også kommet med nogle betragtninger om nævnets kompetence til at behandle klager over afslag på dispensation.

Planklagenævnet opfatter dette på den måde, at nævnet efter klagerens opfattelse har begået en væsentlig sagsbehandlingsfejl i forbindelse med afvisningen af sagen.

Planklagenævnet kan oplyse, at nævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse om afslag på dispensation, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er f.eks. et retligt spørgsmål, om det pågældende forhold er umiddelbart tilladt efter lokalplanen eller kræver dispensation. Nævnet har således kompetence til at behandle en klage over en afgørelse om afslag på dispensation (under forudsætning af, at der rettidigt fremsættes retlige klagepunkter). Vejle Kommune har i afgørelserne af 14. august 2017 og 13. september 2017 givet afslag på dispensation, og kommunen har således også heri truffet afgørelse om, at forholdet er i strid med lokalplanen og dermed kræver dispensation. Planklagenævnet finder fortsat ikke, at der med påbuddet er truffet en ny afgørelse herom.

Kommunens afgørelser om afslag på dispensation er ikke blevet påklaget rettidigt, og de er allerede af den grund ikke omgjort af Planklagenævnet, hvorfor de står ved magt.

Planklagenævnet bemærker desuden, at nævnet kun har mulighed for at tage stilling til afgørelser som påklages, herunder kun har mulighed for at ophæve afgørelser, der behandles af nævnet. Nævnets prøvelse i en klage, som alene vedrører et påbud, der baserer sig på en tidligere afgørelse om, at forholdet er i strid med lokalplanen, kan således ikke vedrøre den tidligere afgørelse, men alene selve påbuddet, herunder f.eks. overholdelse af regler om korrekt varsling/partshøring til alle ejere/brugere og henvisning til korrekt regelgrundlag.

Planklagenævnet har derfor i afgørelsen af 1. marts 2018 alene ophævet kommunens påbud af 22. september 2017 om lovliggørelse af skiltningen, og nævnet har ikke med afgørelsen taget stilling til — eller ophævet — afslagene på dispensation.

Planklagenævnet har overvejet, om sagen skal opfattes på den måde, at der er undskyldelige omstændigheder i forbindelse med en forsinket klage over de to afgørelser om afslag på dispensation. Nævnet finder dog ikke, at dette er tilfæl-

det. Nævnet har herved lagt vægt på, at sekretariatet for nævnet i mail af 10. oktober 2017 udtrykkeligt gjorde klageren opmærksom på, at såfremt klageren ønskede at klage over flere afgørelser, skulle der oprettes særskilte klager for disse. Kommunen er ikke rette myndighed til at forholde sig til dette spørgsmål. Nævnet har desuden lagt vægt på, at klageren var repræsenteret ved advokat.

Planklagenævnet finder, at det vil medføre en omgåelse af de lovbestemte klagefrister, hvis en klager efter klagefristens udløb kan indbringe spørgsmål vedrørende et afslag på dispensation i forbindelse med en klage over et efterfølgende påbud med hjemmel i afslaget.

Nævnet fastholder derfor, at nævnet ikke kan behandle klagepunkterne om de tidligere afgørelser om afslag på dispensation i forbindelse med det påklagede påbud.

Planklagenævnet finder desuden ikke, at nævnet ved behandlingen af sagen har begået sagsbehandlingsfejl.

Planklagenævnet afslår på ovenstående baggrund anmodningen om genoptagelse.

Planklagenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3 i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet I forhold til Planklagenævnets oprindelige afgørelse regnes fristen på 6 måneder fra den 22. november 2018.

..."

Forklaringer

Der er ikke afgivet forklaringer under denne sag.

Parternes synspunkter

^A **ApS** har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Til støtte for påstanden gøres det overordnet gældende, at ^A ApS i medfør af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, har krav på, at Planklagenævnet realitetsbehandler klagen over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018, medmindre Planklagenævnet har hjemmel til at afvise klagen.

Planklagenævnet kan ikke afvise en realitetsbehandling af Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 med den begrundelse, at der foreligger en

endelig administrativ afgørelse, der har taget stilling til problemstillingen om, hvorvidt ^A ApS' LED-skærm er i strid med lokalplan 142.

Det skyldes, at Vejle Kommunes afgørelse af 22. september 2017, der tog stilling til problemstillingen, er blevet ophævet ved Planklagenævnets afgørelse af 1. marts 2018. Planklagenævnet har ej heller af andre grunde hjemmel til af afvise klagen fra ^A ApS. Det bemærkes i denne sammenhæng, at det er en konsekvens af Planklagenævnets afgørelse af 22. november 2018 (bilag 11), at ^A ApS' lovbestemte klageadgang er blevet illusorisk.

Det skyldes, at Planklagenævnet ved afgørelsen af 1. marts 2018 (Bilag 2) ophævede Vejle Kommunes påbud af 22. september 2017 (Bilag E) grundet en formel mangel, og at Planklagenævnet ved afgørelsen af 22. november 2018 (Bilag 11) afviste at behandle klagen over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018. Dette er udtryk for, at ^A ApS – trods to rettidige klager over de to påbud – ikke har opnået en realitetsbehandling af Vejle Kommunes påbud om fysisk lovliggørelse af LED-skærmen.

^A ApS gør i dette lys gældende, at Planklagenævnets afgørelse af 22. november 2018 er truffet på et fejlagtigt grundlag, da Planklagenævnet fejlagtigt har inddraget Vejle Kommunes afgørelser forud for den 22. september 2017, selvom disse forudgående afgørelser er irrelevante for Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018.

Det skyldes for det første, at afgørelserne af henholdsvis 16. juni 2017 (Bilag A) og 14. august 2017 (Bilag B) er uden betydning, idet afgørelserne er truffet over for ^C ApS. ^A ApS' klageadgang er uafhængig af, hvorvidt ^C ApS måtte have klaget over de to afgørelser eller ej.

For det andet er afgørelsen af 13. september 2017 (Bilag D) uden betydning, idet afgørelsen af 13. september 2017 drejer sig om en eventuel dispensation i henhold til planlovens § 19 (Retlig lovliggørelse). Vejle Kommunes afgørelse af 19. september 2017 om en eventuel dispensation er udtryk for en skønsmæssig afgørelse, idet afgørelsen er udtryk for en afvejning af en række forskellige momenter, og idet kommunens afvejning af disse momenter medførte, at kommunen ønskede en restriktiv administration af Lokalplan 142.

Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at Vejle Kommunes afgørelser alene kan indbringes for Planklagenævnet, for så vidt angik retlige

spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, hvorvidt Vejle Kommunes afgørelse af 22. september 2017 (Bilag E) har hjemmel i planloven, og hvorvidt LED-Skærmen er i strid med Lokalplan 142. Det er derimod ikke et retligt spørgsmål, hvorvidt Vejle Kommunes skønsmæssige afgørelse af 13. september 2017 giver grundlag for en dispensation fra lokalplanen.

Det skal derfor ved sagens påkendelse lægges til grund, at Planklagenævnet ville/burde have afvist en klage over Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017. Det indebærer, at det er uden betydning for nærværende sag, hvorvidt ^A ApS måtte have klaget over denne afgørelse eller ej.

For det tredje var Vejle Kommune og ^A ApS enige om, at Planklagenævnets afgørelse vedrørende Vejle Kommunes påbud af 22. september af 2017 skulle lægges til grund for de øvrige afgørelser i sagen. Da Planklagenævnet ved afgørelsen af 1. marts 2018 ophævede Vejle Kommunes afgørelse af 22. september 2017, er de øvrige afgørelser truffet af Vejle Kommune ligeledes ophævet/bortfaldet/tilbagekaldt.

Vejle Kommune har efterfølgende handlet i overensstemmelse med dette. Det skyldes, at Vejle Kommune efterfølgende sagsbehandling er udtryk for en helt ny sagsbehandling, og at den nye sagsbehandling udløste påbuddet af 29. juni 2018, uden at den nye sagsbehandling inddrog de tidligere afgørelser.

Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at påbuddet af 29. juni 2018 indeholder en vurdering af, hvorvidt LED-Skærmen er i strid med lokalplan 142, og dermed hvorvidt påbuddet har tilstrækkelig hjemmel. Dette er et retligt spørgsmål, der er undergivet klageadgang i medfør af planloven § 58, stk. 1, 3.

Sammenfattende gøres det gældende, at Planklagenævnet i sin afgørelse af 22. november 2018 fejlagtigt har inddraget afgørelserne fra Vejle Kommune forud for den 22. september 2017. Såfremt der ikke tages hensyn til Vejle Kommunes forudgående afgørelse, er ^A ApS og Planklagenævnet tilsyneladende enige om, at ^A ApS har klageadgang i medfør af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Det medfører, at sagen skal hjemvises til Planklagenævnet med henblik på realitetsbehandling.

..."

Planklagenævnet har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

3.1 Overordnede anbringender

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gøres det overordnet gældende, at Planklagenævnets afgørelse af 22. november 2018 (bilag 11), som fastholdt ved afgørelse af 22. marts 2019 (bilag 14), er lovlig og gyldig.

Afgørelsen er ikke truffet på et fejlagtigt eller mangelfuldt grundlag og er ikke behæftet med mangler, som medfører, at afgørelsen er ugyldig.

Der er ikke i forbindelse med retssagen fremkommet nye væsentlige oplysninger i forhold til Planklagenævnets afgørelsesgrundlag, som kan føre til et andet resultat.

Planklagenævnet har med rette afvist at realitetsbehandle sagsøgers klage over Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 (bilag 1), da klagen alene angår dels spørgsmålet om, hvorvidt LED-skærmen er i strid med lokalplan nr. 142, dels spørgsmålet om ligebehandling. Begge spørgsmål er afgjort ved Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017 (bilag D) om afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142.

Det gøres gældende, at Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017 står ved magt, hvorfor Planklagenævnet ikke kan efterprøve denne afgørelse. Nævnet skal derfor ved behandlingen af sagsøgers klage over kommunens påbud af 29. juni 2018 lægge afslaget på dispensation fra lokalplanen til grund.

3.2 Rettens prøvelse af Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en afgørelse efter planloven, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Retlige spørgsmål omfatter spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af kommunens påbud. Det omfatter derimod ikke forhold, som kommunen har taget stilling til i det forudgående afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142. Det gøres gældende, at rettens prøvelse er afgrænset på tilsvarende måde.

3.3 Planklagenævnet (og retten) er afskåret fra at tage stilling til LED- skærmens overensstemmelse med lokalplan nr. 142

Det gøres gældende, at Vejle Kommunes påbud af 29. juni 2018 (bilag 1) er kommunens håndhævelse af de tidligere meddelte afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142, og at der ikke med påbuddet er truffet en ny afgørelse om dispensation fra lokalplan nr. 142.

Kommunalbestyrelsens afgørelser, truffet i medfør af planlovens § 58, stk. 1, kan påklages skriftligt til Planklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt¹. Et afslag på dispensation fra en lokalplan er omfattet af klageadgangen i planlovens § 58, stk. 1, og derved underlagt klagefristen på 4 uger.

Vejle Kommunes afgørelse af 14. august 2017 om afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142 (bilag B) blev påklaget til Planklagenævnet af sagsøger den 24. august 2017 (bilag C, side 4). Sagsøger frafaldt imidlertid efterfølgende (den 18. oktober 2017) klagen (bilag C, side 1).

Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017 om afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142 (bilag D) blev ikke påklaget til Planklagenævnet.

Det gøres derfor gældende, at begge afgørelser fra Vejle Kommune om afslag på dispensation fra lokalplan nr. 142 er gyldige og retskraftige.

Det gøres i forlængelse heraf gældende, at Planklagenævnet er afskåret fra at tage stilling, om LED-skærmen er i strid med lokalplan nr. 142, når der foreligger to tidligere gyldige og retskraftige afgørelser, som fastslår, at LED-skærmen er i strid med lokalplan nr. 142. Nævnet har derfor med rette afvist at realitetsbehandle sagsøgers klage. Der henvises i den forbindelse til Vestre Landsrets dom af 15. maj 2018², som støtter dette synspunkt.

Det bemærkes, at Planklagenævnet ved en rettidig og fastholdt klage over Vejle Kommunes afgørelse af 13. september 2017 om afslag på dispensation havde kunnet prøve afgørelsens retlige spørgsmål, dvs. om skiltningen er i strid med lokalplan nr. 142, og om afslaget på dispensation var i strid med ligebehandlingsprincippet. Disse klagepunkter kan derimod ikke prøves i en sag, som vedrører en klage over Vejle Kommunes efterfølgende påbud om lovliggørelse af skiltningen.

3.4 Sagsøgers eventuelle "aftale" med Vejle Kommune er uden betydning for nærværende sag

Sagsøger gør gældende, at sagsøger og Vejle Kommune har indgået en aftale om, at kommunens afgørelser af 14. august 2017 (bilag B) og 13.

september 2017 (bilag D) skulle bortfalde, såfremt et af kommunen udstedt påbud af 22. september 2017 (bilag E) bortfaldt.

Planklagenævnet bestrider, at sagsøger har indgået en aftale med Vejle Kommune som anført.

Planklagenævnet bestrider tillige, at en sådan eventuel aftale har betydning for, hvilke forhold nævnet kan prøve – henholdsvis ikke prøve – efter planlovens bestemmelser. Nævnet behandler efter fast praksis alene rettidige klager, og sagsøgers eventuelle aftale med Vejle Kommune kan ikke få betydning for nævnets lovbestemte prøvelsesadgang.

Planklagenævnet bestrider desuden, at Vejle Kommune har tilbagekaldt afslagene på dispensation fra lokalplan nr. 142.

Det bestrides endvidere, at påbuddet af 29. juni 2018 har medført, at afslagene på dispensation er bortfaldet. Påbuddet af 29. juni 2018 er derimod givet på baggrund af afslaget på dispensation.

1 Jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet m.v.

2 Trykt i MAD 2018, side 204 (fremlagt som bilag F).

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det kan lægges til grund, at klagefristen for Vejle Kommunes påbud af 16. juni 2017 til ejeren af ejendommen var overskredet, da der blev indgivet klage den 24. august 2017.

Efter oplysningerne i sagen lægges det til grund, at direktør i ^A ApS, ^B, efter påbuddet i juni 2017, ansøgte kommunen om dispensation fra lokalplanen til den omtvistede LED-skærm, og at kommunen på den baggrund traf afgørelse om afslag på dispensation overfor ejeren af ejendommen den 14. august 2017, og igen den 13. september 2017, overfor brugeren af ejendommen, ^A ApS, da det blev klart, at denne også var part i sagen, ligesom kommunen fulgte op overfor brugeren med påbud om lovliggørelse af LED-skærmen den 22. september 2017, jf. planlovens § 63, jf. § 51, stk. 3.

Retten finder, at kommunen med sine afgørelser om afslag på dispensation fra lokalplanen vedrørende ^A ApS' LED-skærm, har taget stilling til, at forholdet er i strid med lokalplanen. Der er tale om afgørelser om retlige forhold, der er undergivet Planklagenævnets kompetence i medfør af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, og dermed også for hver afgørelses vedkommende den 4-ugers klagefrist, regnet fra afgørelsens meddelelse, der gælder i medfør af § 2 i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om bl.a. frister for indgivelse af klage.

^A ApS havde rettidigt indgivet klage over Vejle kommunes afgørelser af 14. august 2017, 13. september 2017 og 22. september 2017. Det kan lægges til grund, at ^A ApS' advokat, efter den 10. oktober 2017 at have modtaget konkret vejledning om klageproceduren, den 18. oktober 2017 meddelte Planklagenævnet, at klagen alene vedrørte kommunens afgørelse af 22. september 2017 angående påbud om lovliggørelse. Retten finder det herefter godtgjort, at ^A ApS frafaldt/tilbagekaldte sine øvrige klager over kommunens afgørelser om afslag på dispensation. Retten bemærker, at det forhold, at der måtte være en aftale eller fælles forståelse mellem ^A ApS og Vejle Kommune om betydningen af ^A ApS' tilbagekaldelse af klagesagerne om afslaget på dispensation, ikke har nogen retligt bindende virkning for Planklagenævnets sagsbehandling, og ikke kan sætte retsvirkningerne af manglende rekurs eller overskridelse af klagefrister ud af kraft.

Kommunens påbud af 22. september 2017 blev ophævet den 1. marts 2018, da afgørelsen efter en konkret vurdering var behæftet med formalitetsmangler. Der er ingen holdepunkter for, at den retlige følge heraf skulle være, at alle kommunens tidligere afgørelser samtidig skulle anses ophævet. Kommunen afgav herefter nyt påbud om lovliggørelse den 29. juni 2018. Efter sammenhængen mellem afgørelserne finder retten at kunne lægge til grund, at påbuddet var givet til gennemtvungelse af afgørelsen om afslag på dispensation. Der er ikke grundlag for at fastslå, at kommunen med påbuddet har foretaget en ny vurdering af, om forholdet var i strid med lokalplanen, eller har truffet en ny afgørelse om dispensation fra lokalplanen, og der er derfor intet belæg for, at der løb en ny klagefrist for dispensationsafgørelsen. Det lægges derfor til grund, at der ikke forelå nogen rettidig klage over kommunens afslag på dispensation fra lokalplanen.

Under disse omstændigheder finder retten det godtgjort, at kommunens afgørelser af 14. august 2017 og 13. september 2017 om afslag på dispensation fra lokalplanen var retskraftige, da Planklagenævnet behandlede klagen over påbuddet af 29. juni 2018, og der var således gjort endeligt op med, om forholdet var i strid med lokalplanen og lighedsgrundsætningen. Det følger allerede heraf, at en prøvelse af lovligheden og gyldigheden af disse afgørelser er udelukket under en senere sag, og det er med rette - og ikke udtryk for en sagsbehandlingsfejl - at Planklagenævnet har afvist at behandle klagen over påbuddet, da dette i

realiteten ville indebære en prøvelse af kommunens endelige afgørelser af 14. august 2017 og 13. september 2017.

Herefter, og da der ikke i øvrigt er godtgjort mangler ved Planklagenævnets sagsbehandling, der kan føre til at fastslå afgørelsernes ulovlighed eller ugyldighed, og da det er ubestridt, at der ikke er fremkommet nye, væsentlige oplysninger, der kan føre til, at klagesagen bør genoptages, eller påvist andre tungtvejende grunde til at se bort fra klagefristerne, tages Planklagenævnets frifindelsespåstand til følge.

^A ApS skal betale sagsomkostninger til Planklagenævnet med 21.250 kr. Beløbet dækker udgifter til advokatbistand inkl. moms. Det er oplyst, at Planklagenævnet ikke er momsregistreret. Retten har lagt vægt på sagens genstand og værdi (oplyst til 75.000 kr.), forberedelsens omfang, hovedforhandlingens varighed og resultatet.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, Planklagenævnet, frifindes.

Sagsøgeren, ^A ApS, skal inden 14 dage til Planklagenævnet betale sagsomkostninger med 21.250 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 26. marts 2021

Sag BS-16229/2020-VLR
(2. afdeling)

^A ApS
(advokat Bjarne Aarup)

mod

Planklagenævnet
(advokat Eva Daniella Gabris)

Retten i Kolding har den 14. april 2020 afsagt dom i 1. instans (sag BS-16087/2019-KOL).

Landsdommerne Astrid Bøgh, Henrik Twilhøj og Mathias Staugaard Nielsen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, ^A ApS, har gentaget sin påstand for byretten om, at Planklagenævnets sagsnr. 18/06246 hjemvises til Planklagenævnet.

Indstævnte, Planklagenævnet, har påstået dommen stadfæstet.

Anbringender

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af ^B brev af 27. juni 2017 til Vejle Kommune blandt andet, at han har modtaget kommunens påbud af 29. maj 2017 om fjernelse af den opsatte LED-skærm, at han ikke er enig i kommunens vurdering, hvorefter

LED-skærmen er i strid med lokalplan 142, og at han derfor ønsker at ansøge om dispensation fra lokalplanen.

Vejle Kommune meddelte ved brev af 13. september 2017 ^A ApS, at dispensationsansøgningen havde været drøftet på Teknisk Udvalgs formandsmøde den 8. august 2017, og at der på mødet blev truffet afgørelse om ikke at imødekomme ansøgningen. Det fremgår af brevet, at afslaget overordnet er begrundet med, at kommunen fortsat ønsker en restriktiv administration af lokalplan 142 omkring lysskilte.

På den anførte baggrund finder landsretten som også anført af byretten, at Vejle Kommune ved afgørelsen af 13. september 2017 om ikke at meddele dispensation har taget stilling til, at ophængningen af ^A ApS' LED-skærm efter kommunens vurdering er i strid med lokalplansbestemmelsen om lysskilte mv., og at ^A ApS ikke kan have været i tvivl herom.

Med de anførte bemærkninger er landsretten enig i byrettens begrundelse og resultat. Det, der er anført for landsretten, kan ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal ^A ApS i sagsomkostninger for landsretten betale 25.000 kr. inkl. moms til dækning af udgifter til advokatbistand. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal ^A ApS inden 14 dage betale 25.000 kr. til Planklagenævnet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.